

CAP. XIII.

De Musica.

§. I.

Musica est scientia soni determinatè spectati, quæ præmissis
 1. Definitionibus tum ipsius Subjecti, nempe soni; tum
 Medii per quod sonus propagari potest, nempe Personi;
 tum subjecti, nempe corporis Sonori; tum organi, nempe
 Aurium; tum denique quorundam resonantiæ modorum,
 directæ nempe, obliquæ, reflexæ, (quæ dicitur Echo) refractæ;
 & præsuppositis.

2. Principiis, tum mutuatis, maximam partem ex
 Arithmetica & Geometria desumptis, (unde Musica vulgò
 definitur, quod sit scientia numeri sonori) tum propriis, po-
 tissimum experimentalibus, qualia sunt: sonum per me-
 dium suum successivè propagari, sphericè diffundi, non
 rectis tantum, sed & curvis lineis ferri, impulsu ad imper-
 sonum instar lucis reflecti, inter corpora sonora, quod la-
 xius est, graviolem sonum edere, quàm quod magis est ten-
 sum, partem acutius sonare toto æque tenso &c.

3. Quod palmarium est, tradit Propositiones de sono
 potissimum æstimativas v. g. quanta sit vox, h. e. quem to-
 num referat; aut ex Principiis æstimativis deductas qualita-
 tivas, de consonantiis, dissonantiis, de harmoniæ modis, de
 efficaciis.

§. 2. Musicæ succenturiatur *Melopoëtica* h. e. ars com-
 ponendi concentus harmonicos. Cui famulatur *Cantoria* h.
 e. ars voce vel instrumentis harmonicos concentus exprimen-